

1. Того часу не було царя в Ізраїлі, і того часу Данове плем'я шукало собі наділу на оселю, бо до того дня не випало йому жеребка на наділ серед Ізраїлевих племен.

2. І Данові сини послали зо свого роду п'ятеро люда з загалу людей військових, щоб вони вивідали Край та дослідили його. І сказали до них: Ідіть, дослідіть цей Край. І вони зійшли на Єфремові гори аж до Михиноного дому, і переночували там.

3. Коли вони були біля Михиноного дому, то вони пізнали голос того юнака Левита, та й знайшли туди й сказали йому: Хто тебе привів сюди, і що ти тут робиш? І що ти тут маєш?

4. І сказав він до них: Так і так зробив мені Миха, і він найняв мене, і я став йому за священика.

5. А вони сказали йому: Запитай же Бога, і нехай ми пізнаємо, чи пощаститься наша дорога, якою ми йдемо.

6. І сказав їм священик: Ідіть із миром, перед Господом ваша дорога, якою ви підете.

7. І пішли ті п'ятеро людей, і прийшли в Лаїш та й побачили той народ, що в ньому, він сидить безпечно, за звичаєм сидонян, спокійний та безпечний. І не було нікого, хто робив би їм щось зле в Краю, посів би владу над ними, і вони далеко від сидонян, і нема їм діла ні до кого.

8. І прийшли вони до братів своїх у Цор'у та в Ештаол. І сказали їм брати їх: Що ви принесли?

9. А вони відказали: Устаньте, і підемо на них, бо ми бачили той Край, і ось дуже він добрий. А ви мовчите? Не лініться, щоб піти, щоб прийти та посісти той Край.

10. Як ви підете, то ввійдете до народу безпечного, а Край той широкий, бо Бог дав його в вашу руку, це місце, що там нема недостачі жодної речі, що на землі.

11. І рушили звідти з Данового роду з Цор'и та з Ештаолу шістсот чоловіка, оперезаних зброєю.

12. І пішли вони й таборували в Кір'ят-Єарімі в Юді. Тому вони назвали ім'я тому місцю: Махане-Дан, і так воно зветься аж до цього дня, оце за Кір'ят-Єарімом.

13. І перейшли вони звідти на Єфремові гори, і прийшли аж до Михиного дому.

14. І відповіли п'ятеро тих мужів, що ходили вивідати той Край до Лаїшу, і сказали своїм браттям: Чи ви знаєте, що в цих домах є ефод та терафи, і бовван різьблений та бовван литий? А тепер знайте, що зробіте.

15. І вони зайшли туди до дому того юнака Левита, до Михиного дому, і запитали його про мир.

16. А шість сотень мужа, що з Данових синів, оперезаних своєю зброєю, стояли при вході до брами.

17. І пішли п'ятеро тих мужів, що ходили вивідати той Край, увійшли туди, узяли різьбленого боввана, і ефода та терафи, і боввана литого. А при вході до брами стояв священик та шістсот мужа, оперезаних зброєю.

18. І ті ввійшли до Михиного дому, і взяли різьбленого боввана, ефода й терафи та боввана литого. І сказав до них той священик: Що ви робите?

19. А вони відказали йому: Мовчи! Поклади свою руку на уста свої та й іди з нами, і стань нам за отця та за священика. Чи тобі ліпше бути священиком дому одного чоловіка, чи бути тобі священиком для племені та для роду Ізраїлевого?

20. І стало добре на серці того священика, і він узяв ефода та терафи й різьбленого боввана, і ввійшов поміж народ.

21. І повернулися вони та й пішли, а дітей, і худобу, і тягар пустили перед себе.

22. Коли вони віддалилися від Михиного дому, то люди, що в домах, які разом із домом Михиним, були скликані, та й догнали Данових синів.

23. І кричали вони до Данових синів, а ті обернули обличчя свої та й сказали до Михи: Що тобі, що ти кричиш?

24. І він сказав: Ви забрали бога мого, що я зробив, та священика, та й пішли. І що мені ще? І що то ви говорите мені: що тобі?

25. І сказали до нього Данові сини: Мовчи, щоб не чути нам твого голосу, а то наші люди із злости нападуть на вас, і ти долучиш душу свою до своєї рідні.

26. І Данові сини пішли на свою дорогу. І побачив Миха, що вони сильніші від нього, і обернувся, та й пішов до свого дому.

27. А вони взяли, що зробив був Миха, та священика, що був у нього, та й пішли на Лаїш, на народ спокійний та безпечний. І вони побили їх вістряем меча, а місто спалили огнем.

28. А рятівника не було, бо далеке воно від Сидону, і не було в них діла ні з ким, і воно

було в долині, що при Бет-Рехові. А вони збудували місто, та й осілися в ньому.

29. І вони назвали ім'я тому містові: Дан, іменем Дана, їхнього батька, що був уроджений Ізраїлеві, але напочатку ім'я того міста було Лаїш.

30. І поставили Данові сини того різьбленого боввана в себе, а Йонатан, син Гершома, Манасіїного сина, він та сини його були священиками для Данового племені аж до дня виходу на вигнання того краю.

31. І поклали вони в себе Михиного різьбленого боввана, що зробив він, і він був у них по всі дні буття Божого дому в Шіло.